

XCII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Anvisning af Værelser og Afgift af Værelser.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 28. Maj 1947).

Udvalget har holdt 17 Møder, herunder 3 Møder med Samraad med Ministeren for Byggeri og Boligvæsen, og har modtaget 4 Deputationer.

Udvalget maa principielt hævde, at der, forinden en Lov af den heromhandlede Art gennemføres, i Almindelighed maa foreligge en ved en indgaaende Undersøgelse fremskaffet Dokumentation for et saadant Behov, at der lides samfundsmæssig Skade ved ikke at søge det afhjulpet, og at denne Afhjælpning først er søgt foretaget ad Frivillighedens Vej. I Erkendelse af, at Behovet for Værelser til unge, der for deres Arbejdes eller Uddannelses Skyld opholder sig i Hovedstaden, har denne Karakter og ikke kan forventes afhjulpet ved frivillig Udlejning af Værelser samt under Hensyn til det af Boligministeren anførte om Vanskeligheden ved en indgaaende Undersøgelse af Behovet i Hovedstaden, har man fundet det forsvarligt for dette Omraades Vedkommende i det foreliggende Tilfælde at undlade denne Undersøgelse. Man har ikke kunnet bortse fra, at der for de 5 i Loven nævnte Byer er et betydeligt Behov for Værelser, men man har dog ikke ment dette saa klart fastslaet, at man ikke har fundet en Undersøgelse og en paa Grundlag af denne fremsat Begæring fra den paagældende Kommunalbestyrelse nødvendig for at bringe Loven til Anvendelse det paagældende Sted.

Idet man fremhæver Lovens Karakter af Nødforanstaltning, forventer man, at Administrationen af den sker med stadigt Hensyn til dens Formaal: at skaffe unge, der paa Grund af deres Arbejde eller Uddannelse maa opholde sig i det paagældende Byomraade, Værelse, og at dette gøres med saa megen Hensyntagen til Lejlighedsindehaverne i Almindelighed og den enkelte Lejlighedsindehaver i Særdeleshed som muligt. Det bemærkes, at der hverken foreligger Pligt for de i § 4 omhandlede Udvalg til ubetinget at anvise enhver, der formelt falder ind under Lovens Fordringer, Værelse, eller til hos enhver Lejlighedsindehaver, der falder ind under de i Loven opstillede Grænser, at anvise Værelse, saaledes at det f. Eks. er muligt saavel at undlade at anvise Værelse til Personer, selv om disse i øvrigt maatte være berettiget, som at undlade at anvise Værelse hos en Lejlighedsindehaver, der er alvorligt syg, lam, blind el. lign. Man forventer ligeledes, at der i Tilfælde, hvor Personer, der allerede har Bopæl i det paagældende Byomraade, begærer sig anvist Værelse, finder et Skøn Sted over, hvorvidt de Forhold, hvorunder den paagældende nu lever, er af en saadan Art, at det vil være rimeligt for ham at kræve sig Værelse anvist.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Indtægter ved Udlejning af Værelser i Henhold til Loven bør betragtes som skattepligtig Ind-